

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Απάντηση στις προκλήσεις - Θέσεις για τα μεγάλα μέτωπα μιας κυβερνητικής πολιτικής

XI. Η πρόκληση του εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης

3. Τρεις βασικοί στόχοι

 Σχολιάστε το Εκτυπώστε το

Μέγεθος γραμματοσειράς:

Με βάση όλα αυτά τρεις είναι οι βασικοί προγραμματικοί μας στόχοι:

Πρώτον, η **θεσμική ολοκλήρωση του συστήματος πρόνοιας** μέσα από τη συνεργασία πολιτείας, τοπικής αυτοδιοίκησης και κοινωνίας των πολιτών.

Δεύτερον, η **σύνδεση των θεσμών και των πολιτικών πρόνοιας** (κοινωνικής βοήθειας και αλληλεγγύης) **με τον μεγάλο στόχο του δραστικού περιορισμού του κοινωνικού αποκλεισμού** (με βάση το σχετικό εθνικό σχέδιο δράσης και τους στόχους της Λισσαβώνας).

Τρίτον, η θέσπιση του **«εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης»** που καλύπτει όλα τα κενά και συγκροτεί ένα **οριζόντιο δίκτυο ασφάλειας για όλους**.

Η θεσμική ολοκλήρωση του συστήματος πρόνοιας προϋποθέτει μια νέα σύγχρονη και συνολική νομοθετική τυποποίηση των φορέων κοινωνικής βοήθειας και αλληλεγγύης, με βάση αφενός μεν το ποιος ασκεί τον έλεγχο του κάθε φορέα (δημόσιο, ΟΤΑ, μη κρατικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, ιδιωτικές επιχειρήσεις), αφετέρου δε το αντικείμενο της δράσης τους (παιδιά, οικογένεια, τρίτη ηλικία, αναπηρία, άλλες ευπαθείς ομάδες).

Θεσμική συγκρότηση δεν σημαίνει όμως μόνο νομοθετική τυποποίηση αλλά και ύπαρξη μηχανισμών χρηματοδότησης και εποπτείας.

- Στο επίκεντρο των λειτουργιών αυτών πρέπει να βρίσκονται πάντοτε η **τοπική αυτοδιοίκηση** και ο **κοινωνικός εθελοντισμός**.
- Η σύνδεση των θεσμών και των δράσεων κοινωνικής βοήθειας και αλληλεγγύης με το **σύστημα υγείας** είναι στο πλαίσιο αυτό μια από τις πιο κρίσιμες όψεις του ζητήματος. **Η σχέση όμως δημόσιου και ιδιωτικού στον τομέα της πρόνοιας** είναι ριζικά διαφορετική απ' ό,τι συμβαίνει στο χώρο της υγείας καθώς στο χώρο της πρόνοιας αναπτύσσεται και πρέπει να αναπτυχθεί ακόμη περισσότερο ένας **πολύ ισχυρός τρίτος τομέας, ένας τομέας κοινωνικού εθελοντισμού και κοινωνικής οικονομίας** με τεράστιες δυνατότητες, εφόσον η πολιτεία και η τοπική αυτοδιοίκηση προσφέρουν τη στήριξή τους.
- Μια τέτοια προσέγγιση μπορεί να χτυπήσει καίρια τα **φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού**, από τις περιπτώσεις **ακραίας φτώχειας** με άστεγους και ανέστιους ανθρώπους, μέχρι τα προβλήματα που γεννά η κάθε μορφή εξάρτησης, η αναπηρία, η ιδιότητα του πρόσφυγα ή του μετανάστη κ.ο.κ.
- Το μεγάλο όμως ζήτημα είναι η θέσπιση και μάλιστα η συνταγματική κατοχύρωση του **εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης**. Στο θέμα αυτό η ρυθμιστική, η παροχική και η αναδιανεμητική λειτουργία του κοινωνικού κράτους μπορούν να συντεθούν σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα κοινωνικής αλληλεγγύης και προστασίας.-

Σχόλια: